

at gjøre en Forandring. Men det ærede Medlem maa dog ikke være uvidende om, at det ikke er mig, som bestemmer, naar et Minister- skifte skal finde Sted. Det ærede Medlem mindede om en Udtalelse af mig for en halv Snes Aar siden fra 1876, om at jeg for min Del og mine Kollegaer vilde være villig til, at Ingen skulde være villigere end vi til at vige vort Sæde, naar Andre vare bedre end vi i Stand til at gennemføre denne Sag og — som det ærede Medlem tog Forargelse af — saaledes som vi ansaa det for at være rigtigt, med andre Ord, saaledes som vi ville anse det for at være til Nytte for Fædre- landet. Det forekommer mig, at Udtalelsen næppe kunde være anderledes. Der kan jo ikke være Tale om Andet end om, hvorvidt vi ville anse det for rigtigt at tilraade Kon- gen at stifte Ministerium, forlange af Kongen vor Afsted; der kan jo ikke være Tale om Andet og Mere end dette, og at vi skulle kunne give et saadant Raad, naar et Mi- nisteriskifte kun skulde føre til, at der bliver gennemført noget efter vor Formening Urigtigt, vilde dog være at forlange lovlig Meget af et Ministerium. Nei, Veien, ad hvilken denne Sag maa trænge sig frem til Løsning, maa være nøiagtig den samme som ved enhver Sag af Betydning. Der maa forhandles mellem de forskjellige berettigede Faktorer, forhandles ued god Villie til at ville komme overens, og forhandles, indtil man er kommen overens; naar den aktuelle Re- gjering ikke er med i dette „man“, ser jeg ikke rettere, end at der, naar kun Enighed er naaet om en Sag som denne mellem de to Af- delinger af Repræsentationen, aldrig kan være Tvivl om, at Sagen vil have den Styrke, at den vil trænge igennem, selv om den tilstedeværende Regjering skulde være af en afvigende Mening. Saa maatte denne enten bøje sig eller forlade sin Plads — efter min Opfattelse. Men denne Enighed om selve Sagen, hvorledes den skal opnaas uden Forhandling, ja det maa jeg tilstaa, det har været mig, det er mig og det vil vedblive at være mig en Gaade. Jeg tror ikke, at det er til Gavn for Sagen selv, at man kommer ind paa disse nærmere Undersøgelser om, hvad der har bevirket, at en Sag af denne Betydning ikke er bleven hurtigere fremmet i Løbet af de ni eller ti Aar, den har ligget til Forhandling; jeg tror ikke, det baader Sagen, om man fra den ene eller den anden Side kaster den Besskyldning ud imod hinanden, at Grunden til, at Sagen selv ikke er kommen videre frem, det er den, at den er benyttet som politisk Kampmiddel. Jeg tror ikke, det gavner Sagen, at der fra dette Things Flertals Side gennem dets

Ordfører bliver kastet saadanne Besskyldninger ud imod Regjeringen, og jeg tror ikke, det vil gavne, om man fra Regjeringens Side og efter min Mening med mere Føie kastede de Besskyldninger tilbage og sagde, at Grunden er netop den, at den fra dette Things Flertals Side eller fra Benstres Side er gjort mere til et Kampmiddel, end den er bleven behandlet efter sit virkelige Indhold. Det skulde glæde mig, om man kunde lade For- tiden ligge for denne Sags Bedkommende; det skulde glæde mig, om man kunde beslutte sig til i vort Land ligesom andetsteds at betragte Spørgsmaal, der angaa selve Lan- dets Tilværelse, som liggende udenfor de politiske Kampe.

Ordføreren (Wojten): Om de Udtalelser, vi nu hørte af den høitærede Conseils- præsident, sjønner jeg ikke rettere, end at de have i den Grad stadfæstet de Betragtninger, jeg før fremsatte, at jeg ikke skal komme yderligere vidtløftig ind derpaa. Kun to Be- mærkninger ønsker jeg at gjøre. Det har selvfølgelig ikke kunnet falde mig ind at be- negte, at Kronen til et hvilket som helst Tidspunkt kan gribe afgjørende ind uden nogen Indflydelse fra Regjeringens Side. Det har jeg ikke berørt, ikke omtalt med en Stavelse, men det, vi her forhandle om, er den Ind- flydelse, den ansvarlige Regjering kan have paa denne Afgjørelse, og det er kun det, der diskuteres. Det andet Punkt er kun dette: Den høitærede Minister bebrejdede Benstre, at man fra vor Side havde gjort denne Sag til Kampmiddel. Ja, jeg forstaar meget godt, at den høitærede Conseilspræsident maa ønske at kaste et Slør over denne Sags Fortid, men det kan ikke skjules, og det bør heller ikke skjules, at det er den nu- værende ærede Regjering, der fra Begyn- delsen af har gjort denne Sag til et Kamp- spørgsmaal, og det trods indtrængende al- vorlig Advarsel her fra denne Side — jeg kan saa meget mere sige dette, som den kom fra mig, som Ordfører for dette Things Flertal — Advarsel til Regjeringen mod at kaste Sagen ud som et Kampspørgsmaal ved en Opløsning af Folkethinget. Derfra har den hele Sag udviklet sig til det Standpunkt, den nu har. Det blev den Gang sagt her af mig at det var ikke tjenligt for Sagen at gjøre den til en saadan Kampgjenstand, hvor- ved Anstuelserne paa begge Sider vilde komme til at hæfte sig saaledes fast ved den, at en Forstaaelse i Fremtiden vilde blive ulige vanskeligere; men ikke desto mindre gif Conseilspræsidenten hen og opløste paa dette Spørgsmaal og foranledigede den Kamp, som sit sin foreløbige Afslutning den 25de